

Saluton!

Bulteno de la Esperanto-Societo de Ŝikago

Nº 8

Aŭgusto, 2017

Karaj niaj Legantoj, jam sukcese pasis ankoraŭ unu UK, en Seulo, de kiu nin salutas prez. de ESdŜ d-ro Leszek Kordylewski kaj vic-prezidinto d-ro Puramo Ĉong (vd apudan foton). Pri la Kongreso mem s-no Les raportos dum la sekvanta kunsido, sed oni devas nun informi pri la grava decido en Seulo – UK en 2020 okazos en an preskaŭ najbara kanada Montrealo. Gratulojn!

Membro de nia E-societo Eric Esperanto raportas pri la lasta NASK kaj ankaŭ invitas al la dua “Paralela Universo”, kiun li organizos en Ŝikago.

Konstanta aŭtoro de nia bulteno P. Palivoda nun proponas sian ukrainigon de nuntempa ukraina verkistino el Kolomeo, gajninto de kelkaj literaturaj premioj – Ĥristina Kozlovska. Alloke, bildon al la fabelo speciale por nia bulteno faris ankoraŭ unu kolomeano, renoma pentristo Oleg Loburak. Ekĝuu!

–Viktoro-Redaktoro

NASK' 2017 de Eric Esperanto

Estis mia plezuro ĉijare partopreni en la Nord-Amerika Somera Kursaro (NASK) de Esperanto en Norda Karolino. Ĉirkaŭ dek ok homoj de diversaj aĝoj konsistigis mian meznivelan klason, por kiu la instruisto Sylvain Lelarge kreis amuzan etoson por faciligi la lernadon.

Ni kantis. Ni mimis. Ni kreis menuojn kun receptoj. Kompreneble ni ekzercis nin en gramatiko, vortprovizo kaj aŭskulta kompreno, tamen ni povis ankaŭ sciigi pli pri niaj samklasanoj. Ni verkis kaj konigis rakontojn pri niaj vivspertoj. Ni intervjuis unu la alian pere de Bingo-karto kun demandoj, ekzemple “Ĉu vi iam plektis florĉenon por amat(in)o?” kaj “Ĉu vi foje mensogis al policano?”.

Eminentaj Esperantistoj ofte prelegis posttagmeze. Katalin Kováts priskribis la programon “Ekparolu!”, eblon por lernantoj havi senpagajn parolsesiojn kun spertaj Esperanto-parolantoj pere de Skajpo. Helpe de Duncan Charters, ŝi ankaŭ gvidis por kelkaj NASKanoj

ekzamenojn pri Esperanto en la vaste estimata Eŭropa KER-sistemo kaj ŝi argumentis, ke la ekzameno gravas por konvinki homojn pri la realeco de la lingvo.

Krom la tri ĉiutagaj horoj en la klasĉambro, aliaj okazoj por babilado haveblis. Bonŝance mi dividis dormoĉambron kun afabla, sperta samideano. Niaj plaĉaj konversacioj kelkfoje daŭris ĝis malfrua nokto kaj li eĉ bonkore donacis librojn al mi. Dum tagmanĝo kaj dum ekskurso al la urbocentro por vidi piroteknikaĵojn mi ĝojis paroli kun la brazilano Paulo Sergio Viana, kiu ĉeestis NASK-on cele al eventuala starigo de simila aranĝo en sia lando. En salono kaj trinkejo estis interese aŭdi laŭ opinio de kanadanino kiel kelkaj Esperanto-eventoj en Kanado kaj Eŭropo diferencis de NASK. Dum ekskurso al granda bierĝardeno eta grupo nia ridis kaj traktis temojn kaj seriozajn kaj malseriozajn. Eks-ĉikagano Hans Becklin unuafoje organizis furoran NASK-an gufujon, kie post la lasta oficiala vespera programero ni trinkis teojn, manĝis kukojn, ĝojis tabullude, kaj babilis mallaŭte en granda, komforta, malhela salono. Mi tiel amuziĝis kaj lernis ĉe NASK, ke reveninte hejmen mi tuj bezonis ripozi kaj dormi!

Fabelo pri Talpo de Ĥristina Kozlovska

Iam vivis Talpo. Li laboregis peze, tiel peze, ke li eĉ ne havis tempon por ripozi. Li fosadis tunelojn subtere, ĉesis nek tage nek nokte, skrappenetris per siaj piedoj tra malmola tero tiom forte, ke sango eliĝis el ili, tiom forte, ke li foje tute eluzis la ungojn, sed li fosadis kaj fosadis. La Talpo movis sin antaŭen rapide, sed li volis ankoraŭ pli rapide, la tero premis lin de ĉiuj flankoj, rezistante al la korpo de la Talpo, forskrapadis lian silkecan felon, sed la Talpo ne atentis tion, lia felo mudis, sed poste nova kreskis. La Talpo daŭrigis la fosadon. Pli kaj pli da tuneloj kuŝis malantaŭ la Talpo, sed estis la sama netrairebla muro antaŭ li, kaj la Talpo estis

trabatanta tiun muron, denove kaj denove estis trabatanta, por ke liaj tuneloj plimultiĝu, por ke ili iĝu pli longaj. La okuloj de la Talpo konis neniun alian koloron krom la koloro de mallumo, la naztruo de la Talpo konis neniun alian odoron krom la odoro de humida grundo. La Talpo laboregis pene, ho tiel pene, ĉar li sciis, ke baldaŭ liaj infanoj naskiĝos en la mondon. Kaj kiam liaj tri filoj naskiĝis, la Talpo ĵetis sin en la pezan laboron ankoraŭ pli intense, ĉar li havis jam iujn, por kiuj li vivu, iujn, kiujn li prizorgu. La Talpo forgesis eĉ kiel retrovi spiron, li fosis kiel spiris, ĉiutage, ĉiuminute. Kaj la Talpo faris siajn tunelojn ĉiam pli kaj pli larĝaj, por ke

liaj filoj neniam devu forskrapadi siajn felojn, kiel li estis farinta iam, por ke la tero ne premu ilin tiom senkompate en sia sino, kiel lin iam, li volis almenaŭ, ke ili, se al li ne estis destinite, sentu, kio estas spaco, kio estas libereco. Kaj jam la filoj kreskis, kaj ankaŭ ili eklaboris, kaj ili sekvis sian patron kaj helpis lin.

– Filoj miaj, infanoj miaj, – la maljuna Talpo diris, – mi laboris la tutan mian vivon pene, por ke vi vivu pli facile, rigardu malantaŭen, jen estas centoj, miloj da kilometroj da larĝaj, vastaj tuneloj, kiuj serpentumas, iru kaj loĝu tie, kaj daŭrigu nian genton.

– Ho ne, patro, – la infanoj kontraŭdiris, – ni ne volas viajn tunelojn, ankaŭ ni volas senti nin posedantoj, ni volas fosi niajn

proprajn tunelojn, nelonge restas por ni vivi solaj baldaŭ ankaŭ ni havos niajn proprajn familiojn, baldaŭ ankaŭ niaj infanoj naskiĝos en la mondon.

– Nu bone, – suspiris la Talpo, laca kaj elturmentita pro la laboro, sed kion li povis fari, – tiam almenaŭ per mia konsilo mi estos utila por vi, se vi ne volas miajn tunelojn.

Do la maljuna Talpo komencis doni konsilojn al siaj filoj kiel fosi pli rapide kaj en kiu direkto. Sed li mem ne evitas la laboron, skrappenetras per la dentoj en la teron tuforte por tamen ankoraŭ helpi siajn filojn. La tero premas lin, ne lasas lin spiri kaj ŝtopas liajn naztruojn. Mi laboradis dum mia tuta vivo kiel sklavo, fosadis pli kaj pli larĝajn tunelojn, ĉar mi strebis al vasto, sed nun mi mortos sufokita de la grundo, – pensis la Talpo kaj subiĝis al la sorto, lia korpo moliĝis, akceptante humile la tutan pezon de la ĉirkaŭa tero sur sin. Sed estas amare morti tute sola, li volis almenaŭ vidi la infanojn antaŭ sia morto, la Talpo ekvigliĝis, streĉante ĉiujn siajn muskolojn, ekfosis furioze, ne domaĝante sian korpon, en la nigran teron. La lastaj restaĵoj de la fortoj forlasis la Talpon, sed la laboro bolis, li fosis tiel rapide, kiel neniam pli frue, kiel eĉ en sia juneco li ne fosis, sed forgesis la Talpo en sia ardo la vojon, laŭ kiu li ĉiam moviĝis, kaj ekfosis iom pli alten. Kaj la Talpo faris la finan spurton kaj trabatis sin al la tersurfaco. La bonodora freŝa aero frapis liajn naztruojn, kaj tiel forte, ke li eĉ eksentis kapturiniĝon. Kaj la Talpo ekvidis finfine la surfacajn kolorojn, kies ekziston li eĉ neniam suspektis antaŭe, la Talpo rigardis la ĉielon, kaj larmoj fluis malsupren de liaj okuloj, ĉar lia menso apenaŭ povis kompreni la belecon de la ĉielo. Sed pleje la Talpo estis impresita de la spaco, la senfina, eterna spaco, al kiu li estis strebanta sian tutan vivon, por kies plivastigo li fordonis sian vivon. Ĉar li estis certa, ke la spaco ne estas donata tiel simple, kaj ke por havi ĝin oni devas toleri dolorigan turmenton. Sed evidentiĝas, jen kie estas la spaco, evidentiĝas, ke li eĉ ne sciis, kio ĝi estas. Li tretis la sinon de la tero, borus ĝiajn internaĵojn dum sia tuta vivo, ne konante ripozon, sed ĝis la libereco restis nur kelkaj centimetroj. Sufiĉis levi sian kapon kaj fosi iom pli alten. Mi estas ĉi tie finfine, nun mi povas vivi kaj ĝui mian vivon. La Talpo rememoris siajn filojn, volis reveni al ili kaj rakonti ĉion. La Talpo venkis, li batalakiris finfine de sia vivo tion, kion li ĉiam volis, la Talpo ne kapitulacis plene, sed jam delonge kapitulacis la korpo de la Talpo. Li provis movi sin, sed lia korpo ne obeis. Li povis nur klini sian kapon malsupren kaj krii al la tera firmaĵo:

– Filoj miaj, venu ĉi tien, sekvu mian voĉon! Sed la filoj ne respondis kaj ne venis.

– Infanoj miaj, venu al mi, la tuta beleco de la mondo atendas vin – la Talpo ekkriis duafoje, ne rimarkinte, ke lia voĉo iĝis ankoraŭ pli mallaŭta kaj pli malforta.

Sed la filoj ankaŭ tiam ne venis, ĉar ili ne aŭdis sian patron.

– Filoj miaj, infanoj miaj, mi scias, ke vi ne plu aŭdos min, mi volas nur ke vi ĝis la fino iru laŭ mia lasta tunelo – la maljuna Talpo flustris kaj mortis, kvazaŭ li neniam vivis.

Liaj filoj laboris dume. Sed post iu tempo ili subite rememoris:

– Sed kien nia patro malaperis? – ili demandis unu la alian.

Ili sidis kaj malĝojis ioman tempon, ekploris silente, sed ne serĉis lin, ĉar ili sciis, ke li jam ne estas en ĉi mondo. Kaj ili ekstaris, ĉar ili devis komenci labori, ili ne havis tempon por mediti pri vivo kaj morto, tia estas la talpa vivo: batali por spaco kontraŭ la tero ĉiutage.

–*Elukrainigis Petro Palivoda*

Adreso:

Esperanto Societo de Ŝikago
p/a Randy Ream
1835 N. Natoma Ave., Chicago, IL 60707
773-262-7738
www.esperanto-chicago.org

Estraro:

Prezidanto – D-ro Les Kordylewski
Vicprezidanto – Randy Ream
Eksprezidanto – Viktoro Pajuk
Sekretario – Tina Seastrom
Kasisto – Karlo Gunn
Membro – Hans Becklin

MEMBROKOTIZOJ

Membro-subtenanto: \$40 jare;
Familia membro: \$30,
Regula: \$20
Studento aŭ pensiulo: \$10.

Dues are needed for the routine expenses of the Society and reported on our website. Gifts are welcome also.

Check should be payable to the Esperanto Society of Chicago, and mailed to our Treasurer, Charles Gunn 828 S. Ada St, Chicago IL 60607-4105

SEKVANTAJ KUNSIDOJ

Venonta kunsido okazos 7:00-9:00pt laŭ en la Centra Biblioteko sur la 6-a (sesa) etaĝo norda stud-ĉambro: 400 S. State St., Ŝikago.

22-an de Aŭgusto – UK en Seulo per Okuloj de S-no Leszek

26-an de Septembro – La temo estos anoncata

24-an de Oktobro – La temo estos anoncata

Grave: Paralela Universo- '17

Denove, kiel pasintjare, okazos en Ŝikago. Organizas ĝin nia senlaca s-no Eric, de kiu vi povas ricevi aldonan informaĵon: ericesperanto@gmail.com. Ankaŭ vizitu jenajn retejojn: paralelauniverso.com aŭ groups.google.com/d/forum/paralelauniverso-2017

Ĝi estas unu-taga festo de Esperanto, okazonta en diversaj lokoj samtempe. La eventoj inkluzivos tagmanĝon, grupan agadon, vespermanĝon, kaj daŭros proksimume de 12:00 ĝis 20:00. Ĝi okazos la 19an de Aŭgusto. Bonvenon!